

milier, altsaa Hustru og Børn, saa jeg tør vel nok uden Overdrivelse sige, at mindst $\frac{1}{2}$ Mill. af Landets Beboere er direkte interesseret i Opretholdelsen af Toldbeskyttelsen. Det er imidlertid ikke blot denne halve Million, men mange flere, der ere interesserede i Toldbeskyttelsen. Det er ogsaa de Haandværk og Industrifag, som ikke have direkte Beskyttelse, thi en hel Del af disse Fag kunde ikke trives, dersom der ikke paa Grund af Toldbeskyttelsen var en talrig industridrivende Befolkning i Danmark. Og der er endnu mange flere end disse, der have Fordel deraf. Det er jo saaledes, at vi her i Landet mere eller mindre leve af hinanden, og dersom vi have mange Beboere, der leve af toldbeskyttet Industri, ville de sætte en Mængde Penge i Omløb, og deraf have mange andre deres Erhverv. Hvorledes tror man, at vore Købstæder vilde være stillede, dersom vi ved Lovforanstaltninger bidroge til, at en hel Del af den Fabriksvirksomhed, som findes her i Landet, ikke længere kunde trives? Der er mange Købstæder, som hovedsageligt leve af den toldbeskyttede Industri i de paagældende Byer; ja, der er ogsaa mange Steder paa Landet, hvor de toldbeskyttede Erhverv i høj Grad bidrage til, at den store Befolkning kan leve. Det er altsaa ikke rigtigt, at det er kun en lille Del af Befolkningen, der har Fordel af, at vi have en Toldbeskyttelse herhjemme.

Men saa komme vi til det Spørgsmaal: Hvad er det da for Fordele, som den hele og almindelige Befolkning vil have af en Toldlov i frihandlerisk Retning? Ja, det er jo ganske vist, at dersom vi holde os alene til de saakaldte finansielle Toldsatser, vil en Nedsættelse af disse kunne mærkes. Det vil blive en virkelig Lettelse i Toldbeskatningen, naar vi betydeligt nedsætte Tolden paa Forbrugsgenstande som Kaffe, Te, Kul o. s. v. Men det er jo ikke herom, vi ere uenige. Saavidt jeg har Forstaaelse af Forholdet, er det saaledes, at alle Partier gerne ville være med til at nedsætte de finansielle Toldsatser i saa høj en Grad, som Hensynet til hele vor finansielle Stilling tillader. Det, som vi ere uenige om, er det, som kaldes Toldbeskyttelse. Men den Fordel, en Nedsættelse i denne vil medføre for den almindelige Befolkning, tror jeg, man i allerhøjeste Grad overdriver. Det er saaledes ingenlunde givet, at der vil blive et Prissald paa Industriens Produkter i samme Forhold, som vi nedsætte Beskyttelsestolden. Det er kendt nok — det ved enhver For-

retningsmand —, at en Del eller som oftest hele Tolden bæres af vedkommende udenlandske Firmaer, der sende Varer her til Landet. Naar de have Valget imellem at gøre Forretninger paa Danmark mod at svare den Told, Lovgivningen har sat, eller slet ingen Forretning at gøre med Danmark, betale de Tolden. Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til Oplysninger i den Retning, men blot henholde mig til, at selv den højtærede Finansminister har indrømmet, at hele Toldbeskyttelsen ikke udnyttes, og at vi ikke kunne vente en Prisedgang af samme Størrelse som det Beløb, hvormed vi nedsætte Tolden. Men man vil jo heller ikke opheve hele Beskyttelsen, man vil kun give den en Nedgang. Jeg har faaet undersøgt dette Forhold, og det har da vist sig, at den Fordel, en mindre Familie, Smaakaarsfolk, vil faa ved Gennemførelsen af de Toldnedsættelser paa Beskyttelsesomraadet, som den højtærede Minister har foreslaaet, resulterer derhen, at det kan blive en Fordel af maaske en 10 Øre om Ugen for en Smaakaarsfamilie. Nu spørger jeg, om den almindelige Befolkning i Danmark vil være tjent med en saadan Fordel, naar man samtidig i højeste Grad vil svække Vilkaarene for Industriens og Haandværkets almindelige Udvikling. Jeg tror det ikke.

Men det er jo ikke her ved denne tredie Behandling, at Afgørelsen skal træffes. Det er jo nu saa temmelig givet, at det er i Fællesudvalget, vi skulle til en Afgørelse. Maa jeg med Hensyn hertil sige, at naar vi komme saa vidt, skal jeg, for saa vidt jeg skulde blive Medlem af Fællesudvalget, for mit Vedkommende være med til at yde mit Bidrag, min Støtte til, at vi komme til en Afslutning af Toldspørgsmaalet, forudsat, at vi kunne naa en Toldlov, hvorved dansk Haandværk og Industri ikke stækkes saa stærkt paa sine Vinger, som man har ønsket. Jeg tror, at det vilde være en Ulykke for vort Samfund, og det vil jeg altsaa ikke være med til.

Den ærede Ordfører (Hey) ytrede forleden Dag, at naar det kom til Forhandling i Fællesudvalget, vilde det ikke være rigtigt, at man stod alene paa Beskyttelsesstandpunktet, man maatte da tage Hensyn til alle Sider, man maatte se mere almindeligt paa Sagen, man maatte se hen til, hvad der kunde gavne det hele. Jeg er ikke der ganske enig med den ærede Ordfører. Jeg tror, at man netop ved at fastholde, i alt Fald i det væsentlige, Beskyttelseskravet støtter det hele og paa